

Tisková zpráva Projekt Šance do života – 14. 3. 2018

- Projekt běží 20 měsíců
- Projektem prošlo 5 lidí, z toho tři děvčata a dva chlapci

Za tu dobu, co projekt úspěšně běží a nabízí velmi osobní a přívětivou pomoc firmy a jejich zaměstnanců konkrétnímu člověku v obtížné životní situaci, jsme navázali spolupráci s 35 Dětskými domovy z celé České republiky. Postupně jsme do projektu přijali 5 účastníků, kteří dostali šanci postupně se postavit na vlastní nohy. Ve svém novém domově, kterým je pro ně startovací třípokojový byt, si mohli vyzkoušet jak bydlení v partě s ostatními, tak samostatné hospodaření s penězi. Během července minulého roku spolu bydleli a hospodařili dvě dívky a dva chlapci, nyní je na bytě jedna dívka. Jak je vidět, pohlaví účastníků nehraje roli, rozhodujeme se podle osobnostních charakteristik uchazečů a podle aktuální situace. Přijetí do projektu jsme hned od počátku nechtěli omezovat pohlavím klientů, ale zaměřili jsme se na posouzení osobnostních charakteristik klientů a rozhodovali jsme se podle aktuální situace, což se prozatím osvědčilo a genderově vyvážená komunita tak přinesla pouze pozitiva. Dva účastníci, kteří byli v projektu 8 a 11 měsíců, odešli za svou rodinou na Moravu. Jejich rozhodnutí ovlivnila možnost být se svými blízkými (rodinou, partnerem). Jeden chlapec, který byl v projektu 6 týdnů, neustál nápor povinností, změny ve všech oblastech svého života v kombinaci s vysokou mírou svobody a tíhou odpovědnosti. O to víc je úspěchem těch, co vydrželi nejdéle, každý zvládnutý měsíc. Za největší úspěch však považujeme přechod jedné z dívek do úplné samostatnosti do vlastního pronájmu na počátku letošního roku.

Podle slov účastníků projektu si dospělost představovali jinak (zejména svobodu), jeden chlapec nabývání těchto zkušeností označil za „peklo“ a všichni si prošli několika obdobími, kdy si doslova sáhli na dno. Svoje začátky popisují jako velmi těžké – je toho na ně opravdu hodně, nejen sbírání všech zkušeností najednou (pracovní a podnájemní smlouvy, seznamování s pravidly, jednání s úřady, vyřizování doktorů), ale hlavně pravidelná docházka do práce (pro ty, kteří neměli zkušenosti ani s brigádou je v kombinaci s ostatními dospěláckými starostmi náročná), starání se o sebe sama, soužití s dalšími lidmi, zapadnutí do pracovního kolektivu, ale také zvládnání hospodaření s penězi, zvládnání pocitů osamělosti a hlavně tíhy vlastní

[Zadejte text.]

odpovědnosti za to, jak se mi bude dařit. Podle jejich vyjádření, právě vědomí, že to nevzdali a pokračovali dál, jim umožnilo poznat, že svou cestu si volí sami, že si mohou sami sebe vážit za každý byť malý úspěch, a že tyto zkušenosti už jim nikdo nevezme a do budoucna budou silnější nebo si vědět rady. Zvládnuté povinnosti se jim zažily natolik, že si nedokážou představit, že by nepracovali. Vědí, že si musí vydělané peníze rozložit, aby neměli hlad, nebo že před zaplacením složenky neutečou (protože důsledky by byly mnohem horší). Teď už vědí, jak si některé věci vyřídit, jsou silnější proti tlaku okolí, rozšířili si vlastní sebepoznání a někteří prošli doslova osobnostní změnou a nyní už mají jejich plány do budoucna reálnou podobu.

Tato zkušenost ukazuje, že to, jakým způsobem mladé lidi účast v projektu ovlivní, záleží nejen na jejich předchozích zkušenostech z ústavního nebo rodinného prostředí a jejich originálních vlastnostech, ale také délka pobytu v projektu. Potřebují mnoho trpělivosti a podpory, respektu k jejich individualitě i rozhodnutím, mnoho zájmu, tolerance, protože jsou na to opravdu sami, ale také hranice. Proto dostávají podporu ve volném čase od patronky projektu prostřednictvím osobního setkání třikrát v týdnu plus po telefonu dle potřeby, nebo v práci od svých nadřízených a kolegů. Dostává se jim laskavého přístupu pracovníků personálního oddělení ACO, někdy speciální pomoci od sociální pracovnice města nebo dobrovolníků. Vždy se ale snažíme působit stejným směrem tak, aby jim doba strávená v projektu co nejvíce prospěla (aby nedocházelo k „medvědímu službám“, které by pro ně byly do budoucna kontraproduktivní, např. tolerování opakovaného nežádoucího chování nebo zvláštní výjimky v práci apod.).

Máme s nimi zkušenost, že někdy udělají tři kroky vpřed a pak zase dva zpátky, v některých ohledech museli dostat přes prsty, aby si uvědomili překročení nebezpečné hranice – takže zpočátku někdy zaspali do práce, byli nemocní víc, než bylo nutné, nedodržovali únosnou míru nepořádku na bytě nebo byli hluční, proto dostali několik výstrah, které byly varováním, ale vždycky svoje chování téměř ihned napravili. Všechny z nich znám osobně a mohu říct jen to, že jsem na ně pyšná, čtyři z pěti účastníků získali v ACO během své účasti v projektu pracovní poměr na dobu neurčitou, všichni v současné době pracují (dvě v ACO, tři si našli vlastní zaměstnání po odchodu z projektu); jedné z dívek se podařilo na počátku roku zcela osamostatnit a i díky dobročinnosti lidí v jejím okolí si zařídit vlastní domov v pronájmu, druhá dívka plánuje pokračování studia a ještě

[Zadejte text.]

[Zadejte text.]

několik měsíců v projektu, dokud se nerozhodne pro úplnou samostatnost.

S motivací do budoucna jim pomáhá nejen Mapa úspěchů, do které pravidelně zaznamenáváme každý posun asi v 15 oblastech každodenního fungování, ale taktéž nabídka přibyslavské firmy Tomáš Tecl, která už poskytla první byt do pronájmu dívce, která jako zatím jediná přešla do úplné samostatnosti, což je mnohem obtížnější než v páru nebo s jinou rodinou.

Za úspěch považujeme nejen vlastní růst našich účastníků, ale také jejich zájem podělit se o svoje zkušenosti s dospělostí. V minulém roce jsme s dívkami rozjeli Informační kampaň pro dospívající děti z Dětských domovů s názvem „Co vás čeká v dospělosti?“. Prezentace se skládá ze vzkazů od klientů, kteří už z projektu odešli a z aktuálního svědectví dívek, které poprvé prezentovaly v DD Nová Ves u Chotěboře a dále v Přibyslavi pro DD Náměšť nad Oslavou, za což sklidily zasloužené ocenění. V kampani letos pokračujeme, protože tak může mít projekt Šance do života ještě další přesah, např. vliv na to, aby děti neodcházely do života s nereálnými představami hned po dosažení zletilosti ještě před dokončením školy, aby se pracovníci dětských domovů mohli zaměřit na konkrétní přípravu dětí pro sociální fungování po odchodu atd.

Z výše zmíněného vyplývá, že projekt Šance do života je dospělým dětem z dětských domovů užitečný, pokud využijí svojí šanci na lepší budoucnost. Pro bližší info nás neváhejte kontaktovat.

Mgr. Hana Ondráčková

Koordinátorka projektu

Tel.: 777 985 390

hondrackova@seznam.cz

[Zadejte text.]